

ÎNCHEIERE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Galina Stratulat

Judecătorii: Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Bălți,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Nicolae către Primăria municipiului Bălți, intervenient accesoriu Comitetul sindical al Primăriei mun. Bălți cu privire la anularea dispoziției, anularea înscrierii în carnetul de muncă, restabilirea la muncă, plata despăgubirii materiale și morale, cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria municipiului Bălți, și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 16 august 2013,

c o n s t a t ă

La 20 decembrie 2012 Ursu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată către Primăria municipiului Bălți, intervenient accesoriu Comitetul sindical al Primăriei mun. Bălți cu privire la anularea dispoziției, anularea înscrierii în carnetul de muncă, restabilirea la muncă, plata despăgubirii materiale și morale, cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr.55 k din 30.11.1977, a fost angajat în calitate de inginer pentru amenajare în cadrul gospodăriei comunale subordonată Comitetului executiv orășnesc Bălți (actuala Primăria or.Bălți). Din 1979 fără întrerupere a activat în diferite funcții în cadrul Comitetului executiv orășnesc Bălți, iar ulterior la Primăria mun.Bălți (succesor de drept al comitetului executiv Bălți), acumulând un stagiu de 35 ani în aceeași unitate.

Ultima funcție pe care a deținut-o a fost de specialist principal în cadrul Direcției gospodărie comunală din cadrul Primăriei mun. Bălți.

Mai indică reclamantul că, pe parcursul activității sale a fost premiat și stimulat cu diferite premii pentru contribuția adusă în cadrul activității desfășurate. În rezultatul atestărilor deține gradul de calificare de clasa I, rangul III.

Mai invocă că, pe data de 20 iulie 2012 primarul mun. Bălți a emis dispoziția nr. 138 cu privire la reducerea statului de personal care i s-a adus la cunoștință pe data de 25.07.2012. Tot pe data de 20 iulie 2012 primarul mun. Bălți a emis dispoziția nr. 139 cu privire la preavizarea personalului Primăriei mun. Bălți despre concediere, care i s-a adus la cunoștință pe data de 25.07.2012. Din dispoziția primarului nr. 139 a înțeles că urmează să fie redusă o funcție din 5 din cadrul Direcției gospodărie comunală. Conform aceleiași dispoziții nr. 139, angajatorul urma să-i propună ca să fie transferat în altă funcție vacantă din cadrul primăriei. Propunerea de a fi transferat la un alt loc de muncă vacant din cadrul primăriei mun. Bălți i s-a făcut pe data de 25 iulie 2012, pe care a acceptat-o, semnând în acest sens, însă nu i s-a propus o funcție concretă.

Pe data de 20 august 2012, primarul mun. Bălți a emis dispoziția nr. 425 prin care i-a acordat concediu anual pe perioada 28 august 2012 pînă pe 25 septembrie 2012.

Sustine că la 26 septembrie 2012, în prima zi de muncă de după concediu, s-a prezentat la Serviciu, unde șeful direcției gospodărie comunală l-a anunțat că a fost eliberat din funcție și urmează să meargă la secția de cadre pentru a ridica ordinul și carnetul de muncă.

Tot la 26 septembrie 2012 secția cadre i-a înmînat dispoziția nr. 195 de eliberare din funcție și carnetul de muncă.

Consideră reclamantul că dispoziția de concediere nr. 195 din 26 septembrie 2012 este una ilegală și contravine prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, cu toate că aparent această normă a fost respectată de angajator, și anume pîrîtul deși i-a făcut propunere de transfer în altă funcție pe care a acceptat-o, prin contrasemnare, însă așa și nu ia propus o altă funcție în cadrul unității. Angajatorul s-a limitat doar la propunerea formală de a fi transferat în altă funcție. În pofida acestui fapt după revenirea din concediul anual a aflat că a fost eliberat din funcția deținută prin dispoziția nr. 26 septembrie 2012, iar alt ordin de transfer în altă funcție nu a fost emis.

Ulterior a primit scrisoarea nr. 07-43/30 din 24.09.2012 din partea pîrîtului prin care a fost informat că nu a promovat concursul pentru ocuparea funcției publice vacante de specialist principal în Direcția Gospodărie Comunală pe motiv că nu s-a prezentat la concurs.

La fel consideră că angajatorul nu a respectat prevederile art. 183 Codul muncii, la eliberarea sa din funcție și anume, așa cum nu a făcut o analiză comparativă dintre cei 5 angajați ai Direcției Gospodărie Comunală, întrucît din cei

5 angajați ai Direcției Gospodărie Comunală, reclamantul are cea mai înaltă calificare și corespunde mai multor criterii menționate în art. 183 alin. (2) lit. a), c și i) Codul muncii. Familia sa îngrijește de nepotelul care este invalid de gradul I, care locuiește în familia sa.

Mai invocă că contrar prevederilor art. 186 alin. (1) lit. a) Codul Muncii, angajatorul nu a calculat corect nici indemnizația de concediere, care urma a fi calculată pentru 34 de ani.

Solicită reclamantul, anularea dispoziției primarului nr.195 din 26 septembrie 2012 privind eliberarea sa în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii; restabilirea la muncă; anularea înscrierii în carnetul de muncă cu privire la eliberare sa din funcție: plata despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; compensarea cheltuielilor suplimentare legate de eliberarea nelegitimă din serviciu, cheltuielile de judecată, compensarea prejudiciului moral cauzat prin concediere ilegală în mărime de 15 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 16 august 2013 acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat dispoziția primarului nr. 195 din 26 septembrie 2012 privind eliberarea lui Ursu Nicolae din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii.

S-a anulat înscrierea în carnetul de muncă a lui Ursu Nicolae privind eliberarea lui din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii.

S-a restabilit Ursu Nicolae în funcția de specialist principal al Direcției Gospodărie Comunală a Primăriei mun. Bălți.

S-a încasat salariul restant pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, 26 septembrie 2012- 26 iunie 2013 - în sumă totală de 20 069,5 lei.

S-a încasat de la Primăria mun. Bălți în beneficiul lui Ursu Nicolae prejudiciul moral în sumă de 1000 lei.

Hotărârea privind restabilirea în funcție, precum și încasarea unui salariu mediu în mărime de 2350, 01 lei în beneficiul lui Ursu Nicolae, cu excluderea acestei sume din suma totală încasată – urmează să fie executată imediat.

S-a încasat din contul Primăriei mun. Bălți în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 602 lei.

În rest acțiunea s-a respins.

La data de 21 august 2013 Primăria mun. Bălți a depus apel prealabil împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 04 decembrie 2013 a depus apelul motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2014 s-a respins apelul declarat de către Primăria mun. Bălți ca neîntemeiat.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia de a anula dispoziția primarului nr. 195 din 26 septembrie 2012 privind eliberarea lui Ursu Nicolae din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, or, din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că în perioada 28 august 2012- 25 septembrie 2012, reclamantul Ursu Nicolae s-a aflat în concediu de odihnă în temeiul dispoziției primarului nr. 425.

Instanța de apel, a menționat și faptul că instanța de fond corect a anulat și înscrierea în carnetul de muncă a lui Ursu Nicolae privind eliberarea lui din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, or, reieșind din prevederile pct. 20, 21 din Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24.12.2007 cu privire la carnetul de muncă conform căruia „rectificarea înscrisurilor eronate sau incomplete se face printr-o linie ușoară, în așa fel încât textul să rămână vizibil, indicându-se la capitolul IX din carnetul de muncă pagina, numărul și coloana înscrierii eronate sau incomplete și înregistrându-se textul corect. În cazul în care înscrierea a fost anulată integral, acest lucru se consemnează în coloana „Textul rectificat”, cu indicarea actului care a servit drept temei pentru anulare. 21. Sub textul rectificat se indică numărul și data actului în temeiul căruia s-a efectuat rectificarea”.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1) Codul Muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(2) lit. a) Codul Muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Astfel, instanța de fond, călăuzindu-se de normele enunțate, luând în considerație întreaga perioadă de absență forțată de la lucru a salariatului Ursu Nicolae care este de 275 de zile /perioada 26 septembrie 2013- 26 iunie 2013/, conform cererii concretizate înaintate de reclamant, salariul mediu lunar al reclamantului care constituie suma de 2350,01 lei, fapt ce nu a fost negat de către pârît, prin prezentarea certificatului nr 37 din 06.08.2013 /f.d-98/.

Prin urmare, reieșind din faptul că pârîtul nu a obiectat asupra sumei pretinse, iar concedierea reclamantului a avut loc contrar prevederilor legale, corect, legal și întemeiat s-a ajuns la concluzia de a încasa de la Primăria mun.Bălți în beneficiul lui Ursu Nicolae salariul restant pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă- 26 septembrie 2012- 26 iunie 2013 - în sumă totală de 20069,5 lei.

Totodată, potrivit prevederilor art.90 alin.(3) Codul muncii, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

La 20 martie 2014 Primăria mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului Primăria mun. Bălți a indicat că, consideră hotărârile judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Mai mult ca atât recurentul indică că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, ajungând la concluzia greșită precum că angajatorul, adică Primăria urma să aleagă în locul angajatului una din funcțiile vacante disponibile la acel moment în cadrul Primăriei mun. Bălți.

Totodată, se invocă în recurs că, primarul a acționat în conformitate cu atribuțiile stabilite art.29 alin. (1) lit.a) și c) din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Bălți, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Primăria mun. Bălți, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulusul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria mun. Bălți ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Primăria mun. Bălți se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru